

Perioden 1957-1973 var karakteriseret af stigende energipriser. Oliekrisen i 1973-1974 og de efterfølgende kraftige prisstigninger for alle typer brændsel indebærer, at brændselsudgifterne igen har fået næsten samme vægt i valutaregnskabet som i perioden før 1957.

Det er væsentligt, at der sker en gradvis tilpasning af det eksisterende energisystem til de nye økonomiske forhold. De nye priser betyder, at der må ske en forskydning til systemer, der kræver mindre brændselsmængder, men til gengæld stiller større krav til investeringer. Udbygning af energisystemet kan således ventes at blive mere kapitalkrævende end hidtil. Det gælder typisk indførelse af naturgas og kernekraft i Danmark, men også de andre alternative energikilder, ligesom der på anvendelsessiden vil blive tale om betydelige investeringer, ikke mindst til bedre isolering.

Investeringerne her i landet i olie-sektoren (fra dansk havn til forbruger) har over de sidste 15 år ligget på et relativt højt niveau som følge af opførelsen af raffinaderierne og den senere udvidelse af beredskabslagrene. I 1975 investeredes ca. 200 mill.kr. i denne sektor, excl. værdien af varer i beredskabslagrene.

Elforsyningen har været præget af en høj vækstrate i efterspørgslen, og det har medført betydelige årlige investeringer over en lang periode. For finansåret 1974/75 androg investeringerne i værker og ledningsnet 1230 mill.kr.

Investeringerne i fjernvarmesektoren er vokset og beløber sig nu til 200 - 300 mill.kr. pr. år.

Den indenlandske gassektors kapitalkrav har derimod i de senere årtier været forsvindende.

De samlede årlige investeringer i olieraffinaderier, el-, varme- og gasværker samt transmissions- og distributionssystemer har de sidste 20 år udgjort en nogenlunde konstant andel (omkring 3%) af de totale årlige investeringer i Danmark.

Energiinvesteringerne i forbrugerledet er ikke kendt, men der investeres selvsagt store beløb hvert år i opvarmningsanlæg, isolering, maskineri m.m..